

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Jerzy Stachurski

Wespól dërno

Jô jem mòcno rada, że móm doma brata
Chòc mie psocy pòskróbk rësny
Je òn miłi i pòczesny.

Nikòmù gò nie dóm, tak gò baro lëdóm.
Z nim sã gòniã i przëcywióm
Rozpòwiôdóm, piesnie spiéwóm.
Chòc mie nierôz zbroji, za nim stojã.

Mòja sostra - smiészka lubi sedzec w knézkach
Wcyg mie chłóscy do czëtaniô
Malowaniô i pisaniô.

Mie tak lubi wiedno, że më jesmë jedno
Przë ùczenim i zabawie
Przë robòce, w kòzdi sprawie.
Dzejac wespól chcemë. Do se lgniemë.

I chòc sztridka przinǳe, chùtkò òd nas wiǳe
Bò lži w karnie - wiedno w ceszbie -
Nëkac wërgle, òstac w drëszbie.

Biédné są te dzecë, co są sómné w chëcze
Chòc jim może je wesoło
Starszi kòl nich gòniã wkòło
Równak - chòc mizerno - wespól dërno.

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Jerzy Stachurski

Odważnie razem

Jestem bardzo zadowolona, że mam braciszka
Chociaż rozrabia ten żywy łobuziak
Jest on miły i wesoły.

Nikommu go nie oddam, bo bardzo go lubię
Z nim ganiam sobie i przekomarzam
Rozprawiam, piosenki śpiewam.
Chociaż czasami zbroi i tak za nim się wstawiam.

Moja siostra - śmieszka lubi ślęczyć w książkach
Wciąż mnie zachęca do czytania
Malowania i pisanía.

Mnie się podoba, że jesteśmy wciąż razem
Przy odrabianiu lekcji i zabawie
W pracy i każdej innej sprawie.
Działać wspólnie chcemy. Ze sobą trzymamy.

Tłum.: Eugeniusz Pryczkowski